

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۶

قطعه نامه کنگره پنجم حزب کار ایران (توفان)

پیرامون مسأله ملی در ایران

یکم این که - میهن ما ایران کشور است چند ملیتی. به این معنی که همه مردم کشور ما از ملت واحد نبوده، بلکه ملت های گوناگونی را تشکیل می دهند که مشترکاً در مرزهای واحد جغرافیائی ایران قرنهای زندگی می کنند. تعیین چگونگی مناسبات میان این ملت ها مضمون مسأله ملی در کشور ماست.

دوم این که - ستم ملی که در کشور ما نسبت به ملت های اقلیت اعمال می شود و تظاهر عمده آن در اعمال فشار بر زبان ملی در عرصه آموزشی است، فقط زائیده رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی نیست. این ستم از دوران رژیم ارتجاعی پهلوی و دست نشاندۀ امپریالیسم وجود داشته و یگانه راه برانداختن ستم ملی همواره تکیه بر وحدت همه ملت ها یا خلق های ایران، مبارزه متشکل و متحد همه آنها برای سرنگون ساختن حکومت مرکزی و استقرار حکومت نوین تعریف شده است. در شرایط کنونی تنها راه رهائی از این ستم و حل مسأله ملی فقط در مقیاس مبارزه علیه حکومت سرمایه داری جمهوری اسلامی و مخالفت با هرگونه دخالت خارجی و تلاش برای استقرار سوسیالیسم است که معنا پیدا می کند.

سوم این که - حکومت های مرکزی در ایران همواره حکومت های سرکوبگر با ترکیبی از ملت های گوناگون ایران بوده اند و نه فقط از یک ملیت خاص. ریشه سرکوبگری آنها نه در تعلقات ملی افراد، بلکه در مخالفت مردم از هر قوم و ملیتی با حکومت های مستبد و ضد دموکرات و وابسته به امپریالیستها بوده است. در ایران هیچ کس را صرفاً به خاطر تعلقات ملی تحت پیگرد قرار نمی دادند و نمی دهند، ولی هر کس را که در مقابل این حکومت صرف نظر از تعلق ملی اش زبان به اعتراض بگشاید مورد سرکوب قرار می دهند.

چهارم این که - ملت های ایران قرنهایست که در کنار هم زیسته با دشمنان داخلی و خارجی در کنار هم جنگیده، در راه پاسداری از میهن در کنار هم قربانی داده اند. همه ملت های ایران به طور عمده تاریخ دیرینه و مشترکی دارند. ریشه های بسیار نیرومندی آنها را به هم پیوند داده است و می دهد.

کشور ایران بر مبنای تاریخ از همزیستی مسالمت آمیز چندین ملت شکل گرفت. در ترکیب ملی جامعه ایران، هرگز رابطه استعمارگر و استعمار شده بین اجزاء برقرار نبوده است. میهن ما ایران هرگز از لحاظ تاریخی زندان ملل و محصول به اسارت کشیدن سایر ملل توسط ملت خاصی نبوده و نیست. هم اکنون همه ملت های ایران از دشمن واحدی

رنج می برند و در جبهه واحدی در مبارزه اند. حفظ و تحکیم اتحاد ملت‌های ایران، با مبارزه متحد علیه ارتجاع جمهوری اسلامی و ایستادگی در مقابل امپریالیسم و صهیونیسم و استعمار جهانی ملازمه دارد.

پنجم این که - حزب ما طرفدار وحدت و تساوی حقوق ملت‌های ایران، طرفدار وحدت دموکراتیک آنها است. ما با هر گونه ستم و تحمیل بر هر یک از ملت‌های ایران در هر زمینه ای که باشد مخالفیم و علیه آن مبارزه می کنیم. به عقیده ما فقط تساوی کامل حقوقی است که می تواند ملت‌های ایران را در مبارزه با عفریت داخلی و خارجی، در استقرار حکومتی نوین و مردمی و سپس در چارچوب آن حکومت، براساس اصل داوطلبی متحد سازد. نفی وجود مسأله ملی و انکار موجودیت ملت‌ها با هر انگیزه خیرخواهانه ای که باشد، وحدت و یکپارچگی خلق‌های ایران را به ارمغان نخواهد آورد.

ششم این که - به رسمیت شناختن حق تعیین سرنوشت ملت‌ها حتا تا سرحد جدائی در ایران، هرگز به معنی پشتیبانی از هر حرکت جدائی طلبانه نخواهد بود. ما از آن حق جدائی دفاع می کنیم که به نفع منافع طبقاتی پرولتاریا و سوسیالیسم باشد. از این روی به رسمیت شناختن یک حق هرگز به این مفهوم نیست که مارکسیست‌لنینیست‌های ایران باید به مبلغ جدائی و تجزیه ملی بدل شوند. کمونیست‌های ایران همواره باید مدافع وحدت طبقه کارگر ایران، حزب واحد طبقه کارگر ایران، جبهه واحد همه مردم ایران برای تحقق دموکراسی و حقوق اجتماعی باشند.

در دوران امپریالیسم حل مسأله ملی دارای مضمون مبارزه ضد امپریالیستی و ضد استعماری می باشد. تکیه بر جدائی ملی و تبلیغ آن در دوران کنونی جهان به مفهوم دارا بودن یک درک به شدت ارتجاعی و در خدمت امپریالیسم جهانی است. این درک از جانب برخی محافل ناسیونال شونیستی تبلیغ می شود و حکومت دست نشاندۀ خودمختار کردستان عراق به رهبری مسعود بارزانی و یا جمهوری آذربایجان الهام بخش آنهاست. وظیفه حزب ما تبلیغ وحدت همه ملت‌های ایران و همبستگی طبقاتی میان پرولتاریای این ملت‌ها برای آزادی ایران از دست همه طبقات استثمارگر صرف نظر از تعلقات قومی، مذهبی و ملی آنهاست. همه کارگران پیش آهنگ و همه مارکسیست-لنینیست‌ها، از هر ملیتی که باشند، باید در حزب واحد سیاسی طبقه کارگر ایران، در حزب واحد مارکسیستی - لنینیستی گرد آیند. همه کارگران از هر ملیتی که باشند باید در سازمان صنفی واحدی با رهبری سازمان واحدی هدایت شوند. ما احزاب کمونیستی را بر اساس منافع طبقاتی و نه بر اساس منافع ملی محک می زنیم.

هفتم این که - حزب ما مبارزه برای تحقق خواست ملی و رفع ستمگری و تبعیضات ملی را موکول به حل نهائی مسأله ملی نمی کند و در چارچوب حتا رژیم سرمایه داری حاکم نیز برای تقویت فرهنگ ملت‌های مختلف، توسعه و غنای آن مبارزه می کند.

حزب کار ایران (توفان) از هرگونه تلاش و مبارزه ای که موجب تضعیف ستم ملی گردد، حمایت می کند. حزب ما باید بر نقاط مشترک و ارتقاء سطح فرهنگی تکیه کند و نه بر تبلیغ نفرت ملی و دشمنی قومی.

هشتم این که - حزب ما تضاد اساسی و همچنین تضاد عمده جامعه ایران در شرایط کنونی را تضاد میان زحمتکشان و سرمایه داران دانسته و حل سایر تضادهای موجود را از طریق حل مسأله عمده مناسبات حاکم در ایران در عرصه اقتصادی و سیاسی ممکن می داند. حزب ما برای یک وحدت دموکراتیک و آگاهانه مبارزه کرده و به این جهت با اشاعه نفرت ملی که یک دسیسه امپریالیستی- صهیونیستی است، مبارزه می کند. حزب ما برای حل مسأله ملی در ایران و منزوی کردن ناسیونال شونیستها و افشای چهره برتری جوئی ملی آنها، که خود را مدافع حقوق خلق‌های ایران جا می زنند، طرح جمهوری های سوسیالیستی ایران در نظام آتی را در گنگره ۴ به تصویب رسانید، که تکیه را بر مبارزه مشترک و نه دشمنی ملی می گذارد. ما بر آنیم که رفقای انقلابی و کمونیستی که به ملت‌های معینی تعلق دارند، باید در مقابل این ناسیونال شونیستها قد علم کنند و با ابتکار و فعالیت خویش به زبان خواسته های این خلق‌ها بدل شوند.

حزب ما از این طریق بهتر خواهد توانست با تقویت نیروهای کمونیست، انقلابی و مترقی در مقابل جریانهای مشکوک ناسیونال شونیستی به مقابله پردازد و مانع شود که آنها خود را به عنوان نمایندگان خلق تحت ستم مشخصی معرفی کرده و جا بزنند.

حزب ما که نقطه نظرات خویش را بارها در مورد حل مسأله ملی در ایران ابراز داشته بر این نظر است که جریانهای ناسیونال شونیستی، ماهیتاً ارتجاعی و وابسته به محافل امپریالیستی بوده و باید به شدت با آنها مبارزه کرد. رشوه دادن به جریانهای برتری طلب ملی ناقض یک مبارزه ملی، روشن و ضد ارتجاعی است. همین واقعیت که این جریانهای ارتجاعی ناسیونال شونیستی حاضر نیستند مواضع ضد امپریالیستی اتخاذ کرده تجاوز امپریالیستها را به یوگسلاوی، عراق، افغانستان، فلسطین، لیبیا، سوریه و .. محکوم کنند و یا تحریم ایران را غیر قانونی و جنایتکارانه بدانند، بهترین نشانه آلوده بودن این جریانات است. باید روشن کرد که در ایران همه مردم و زحمتکشان، تحت ستم مناسبات سیاسی و اقتصادی سرمایه داری بوده و مشتی مافیای بروکرات مستقل از تعلقات ملی به همه ایرانیان ستم وارد می کنند. گام نخست برای رفع هرگونه تبعیض و ستم، سرنگونی رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی است. در دوران جهانی شدن سرمایه و کم رنگ جلوه دادن ارزش مرزهای جغرافیائی و تهاجم سرمایه امپریالیستی و تهاجم قدرتهای متجاوز و اشغالگر امپریالیسم-صهیونیسم حزب ما اعلام می کند که:

ما تنها از آن نیروهای حامی حق تعیین سرنوشتی در ایران پشتیبانی می کنیم، که علاوه بر مبارزه علیه رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی، به ضد امپریالیسم، به ضد صهیونیسم، علیه استعمار جهانی و به ضد هر گونه دخالت خارجی در ایران نیز برزمنند.

تضعیف وحدت همه ملت های ایران در پیکار مشترکشان علیه رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی و در مبارزه علیه نیروهای امپریالیستی و صهیونیستی به هر عنوانی که باشد خیانت به منافع انقلاب آتی ایران است.

نتیجه این که : ادامه ستم ملی به ویژه در عرصه فرهنگی که در زمان حاضر زائیده حکومت ارتجاعی و ضد انسانی جمهوری اسلامی است با بر افتادن آن و پیروزی انقلاب سوسیالیستی کاملاً قطع شده و طبقه کارگر مسأله ملی را که یک مسأله دموکراتیک است، براساس وحدت داوطلبانه و به رسمیت شناختن تساوی کامل حقوق کلیه ملت های ایران حل خواهد کرد و جز این نیز نخواهد بود.

برگرفته از توفان شماره ۱۹۸ شهریور ماه [سنبله] ۱۳۹۵ - سپتامبر سال ۲۰۱۶

ارگان مرکزی حزب کار ایران (توفان)